

Троянди

Голосова Катерина

- В давнину був відомий вид троянди, званий як стопелюстковий (центіфолія). Від нього походить напівмахрова галльська, від якої походить казанликська, яка розводиться для отримання олії.
- У XVIII столітті нараховували вісімнадцять сортів троянд, з яких шість було немахрових.
- Все різноманіття сортів троянд створено в результаті схрещування старих сортів з новими видами, привезеними в Європу з інших країн.

ГАЛЬСЬКА

Центіфолія

КАЗАНЛИКСЬКА

- Родоначальницями нових сортів, зокрема квітучих не один раз, а двічі на літо і навіть безперервно все літо стали привезені з Індії в 1789 році бенгальські троянди, з Китаю в 1810 році — чайні рожеві і в 1824 році — жовті. Такі троянди називаються ремонтантними. В кінці ХІХ століття ремонтантних сортів було чотири тисячі, з яких досі збереглося кілька десятків.[3]
- З 1875 року з'явилися кучеряві багатоквіткові (не ліанові) троянди. На одному куці таких троянд розквітає відразу до двох сотень квітів.[3] Через це один із сортів і названий: «Тисяча красот».

Рожева чайна

ЖОВТА ЧАЙНА

бенгальська

- Троянди вирощують переважно в садах. Весною продають троянди різних сортів, вигнані в теплицях, зазвичай щеплені на шипшині. Ці троянди після відцвітання доводиться висаджувати в сад, так як у кімнаті вони не зацвітають і зазвичай не виживають. Це пояснюється тим, що шипшина на зиму скидає листя, впадаючи в період спокою. Прищеплені на шипшині троянди походять із субтропіків, зимою не втрачають листя і вимагають цілий рік однакового живлення, яким коріння шипшини забезпечити не можуть. Різниця в біології прищепи та підщепи в кімнатних умовах веде троянди до загибелі.

Вирощування в кімнатах

- Серед тисячі сортів троянд є кілька кімнатних, бенгальських.
- Для культури в кімнатах підходять сорти: Хермозу з ніжно рожевими квітами і Крамонзі з яскраво кармінними. Ростуть в кімнатах і чайні троянди, що походять з Китаю, але тільки вирощені з живців. Гарні сорти для кімнат: ля Франс, сріблясто-рожева, з сильним ароматом (виведена в 1867 році); Сомбрейль, біла; Августа Вікторія, біла з кремовим відтінком; Белль Ліоннез, канарково-жовта.

З отриманого насіння з двох різних сортів троянд вдається виростити новий сорт троянд. В одного з нерозцвілих бутонів, розсунувши пелюстки, видаляють тичинки з пиляками. З троянди іншого сорту, дозрілої, що розпустилася, збирають пильовики з дозрілим пилком в суху баночку. Коли розпуститься перша троянда, за допомогою пензлика обпилюють зібраної пилком її маточки, що знаходяться в середині. Запилення роблять вранці і повторюють його на наступний день. Спостерігають, як з зав'язі буде дозрівати ягода троянди. Дозрілі насіння необхідно покласти вхолщеву ганчірку разом з трьома частинами вологого піску, зав'язати вузлом і перетирати протягом години. Після, промивши насіння, висіюють їх у горщики з луговим ґрунтом, змішаним з двома частинами піску. Насіння закривають на глибину їх товщини. Восени можна поставити горщики з насінням в підвал до січня або прикопати в саду до весни. Горщики з посіяним насінням чайних і бенгальських троянд можна тримати восени в кімнаті, а на грудень і січень помістити в прохолодне приміщення з температурою повітря в 5 °С.

Hermoza

Ля Франс

